

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוארות מסכת שקלים פרק ו

בסתר ונעינים בני טובים מתפרנסים מתוכה בחשאי שלא יתבישו. לשכת הכלים. כל מי שהוא מונבד כלי, לבדק הבית זורקו לתוכה. ואחת לשלושים יום, גוזרין של הקדש פותחין אותה. וכל כלי שמוצאין בו צרך לבדק הבית, מניחין אותו לבדק הבית, והשאר שאין צרך בזה לבדק הבית נמדין בדמיהו, וטפסלין הדמים ללשכת בדק הבית.

פרק ו א שלשה עשר שופרות

היו במקדש, וזו תבות שפהן צר ורחבות מלמטה כשופר, שלא יוכלו הרמאין להכניס ידיהן ולטול, שלשה עשר שלחנות היו במקדש דקמפרש לקמן, שלש עשר השתחויות. היו במקדש דקמפרש לקמן, של בית רבן גמליאל ושל בית רבי חנניא סגן הכהנים לקמן, ששלש חתונות ארבע עשרה. והיכן היתה השתחוואה יתרה, כנגד דיר העצים, שבו היו העצים למזבח, שכן מסרת ביום מאבותיהם ששם הארון נגזר על ידי יאשיהו המלך, ועמו נגזר צאצת המן, ומטה אהרן, וצלוותית שמן המשחה, כשראה שקרב זמן החורבן, ולא רצה שישל בדא האוירים, שסתחלה כלבנה שלמה את ביה המקדש, ועל שסופו לחרוב, ובנה מקום טמון שהולך בדרךים עקלקלות, שלא ימצאוהו אוירים, ואלא של השתחוה סיראד להו. ששראין גלה לבבל (תרי"ט). **ב** מעשה בכתו אחד בעל מום, שפסול לעבודה, שהיה מתעסק בקלאכתו, ולחוצי עצים מתולעות, שסתלות למזבח, ולהכין עצים למערכה, וראה הרצפה שהיא משנה מחברותיה והבין שלקחו והחזירוהו, לא ואמר לחביו מה שראה, לא הספיק לגמר את הדבר עד שיצאתה נשמתו, שלא ירגישו האמות מקומו (יבדקו). וכתב ביהודי כבירו ששם הארון נגזר. **ג** והיכן

היו משתחוים שלש עשרה השתחויות דלעיל, ארבע השתחויות הנה כנגד כל שנה יהיה בנזרה בצפון, וארבע בדרום, שלש במזרח, ושתיים במערב, כנגד שלשה עשר שערים שהיו במקדש, שהיו משתחוים ומזדים על נוי הכנף (תרי"ט). שערים דרומיים היו סמוכין למערב. **א** שער העליון, שהיה זהו משפח, והוא הסמוך למערב. **ב** שער הדלק, של לשכת העצים, שממנו מכניסים העצים למערכה שידליקום על המזבח. **ג** שער הבחורות, שמכניסין שם הבחורות, שהיו נאשטיס אף בדרום, דכבודות מתנה להן, דלא קדשים קלים שכללעליהן. **ד** שער המים, ולמה נקרא שמו שער המים, שכן מכניסין צלוותי של מים של טהור המים בת הסבור, רבי אליעזר בן יעקב אומר דכל נקרא שער המים, כי בו נמים מפכים, כרחב פי הכף שראה יחזקאל בנבואה (יחזקאל מו). ועתידין להיות יוצאין מעצן מים מתחת מפתח הבית קדשי הקדוש, ומתחילין כקריי לשער זה יהי כרחב פי הכף, וכשמגיעין לשער זה יהי כרחב פי הכף, וכנגד ד' שערים האלו היה משתחוה. ד' לוחות, לעשותו בצפון השערים היו סמוכין למערב, **א** שער יקניה, דקמפרש להלן. **ב** שער קרן, שבו מכניסים קדשי קדשים, ששחיתין בצפון. **ג** שער נשים, שבו נשים נכנסות לסמוך על קרנן, לקנא דאמר דנשים מתרות לסמך, ולקנא דאמר דאסורות לסמך, היו נכנסות לעמד על קרנן. **ד** שער השיר, שבו מכניסים כלי שיר. ולמה נקרא שמו של שער ראשון שבצפון שער יקניה, שבו יקניה מלך יהודה

י"ג כסלו

נזיר. **יב** מותר אשם מצרע. **יג** נדבה סתם, מי שמתנדב דבר למזבח ותוך לוחכו, ומפרש התנא. תתלין חדתין הוא שקלים שבכל שנה ושנה. עתיקין הוא מי שלא שקל אשמה בשנה העברה שוקל לשנה הבאה. קנין. הם תורים ונוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה שסובר חטאת צריכין לה

לדי עולה, שפמי ימות אחד מבגדלי קנין החובב ורבי דמי חטאת שמתו בעליהן, ודאין דאזיל למיתא מערכת ביה. ונחמיס ואומרים, קנין, שופר אחד שהיו שמים שם המעות בין שהם לחטאת ואחד בין שהם עולה שהם חלובים, וגוזלי עולה, כלן עולות שהיו לנדבה, דחכמים לא חישבין למיתא, ומה שעו עם השעשע נדבה, מפרש במשנה הלכה **ו** האומר הרי עלי עצים, לא יפחות. **ז** האומר הרי עלי שמקדירין על המערכה, לא האומר הרי עלי להביא לבונה, לא יפחות מקמץ שהיה שער לבונה הבאה עם המנחה. האומר הרי עלי להביא מטבע וזה לא יפחות מדינו של שהיה מטבע קטנה של זהב, אבל אם אמר הרי עלי להביא זהב ולא הוציר מטבע, עולה אפילו מולג קוט של זהב, וכל אלה מתנדבין סתם, ולא פרש סתם, דבמפרש מה שפרש יביא. ששה לנדבה שאמרת לעיל עולה מה היו עושין בה, ליתקין בה עולה, שהיה שער לבנה לקרנן והשוותו חלקיהן לכהנים ככל עולות. זה מדרש דרש יהודה: כהן גדול (ויקרא לו טו) אשם וטעם שצאכל לכהנים כאשם, אשם אשם לה' משמע שיהא פלו לה'. זה הכלל, כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה שהפריש מעות לחטאת או לאשם, ויתורו לו, ויחזקו בו בהמות עולות, הבשר שלש, וקרבנות לכהנים. נמצאו שני כתובים קמים, אשם לה' הבשר ואשם לכהנים העורות. ואומר בקרא (מלכים ב' יב) שאמר יהודה: כהן גדול קח אשם וקח חטאת ודחית העורות לא יזבא בית ה' אלא לכהנים. יהיו לקנן שני המקראות, ואין למר שיחזקו בהם אשם, שהלא הבגעים נתפצרו כפר, אלא יקח מהם דבר שיהיה ממש הכהנים, וזה עולות שייכלו לתנות בהעורות.

פרק ז א מעות שנמצאו בין שופר של השקלים לנדבה, אם נמצאו קרוב לשקלים יפלו לשקלים, ודולכנים אחר הקרוב, ואם נמצא קרוב לנדבה יפלו לנדבה, דבתי קרוב אולין, ולקנא דאמר דאזילין בתי רב מומקין

בהיה בשניהם אותו סכום מעות, דלכלי עקמא אולין בתי קרוב, אם נמצא מחצה למחצה, דהניי באמצע יפלו לנדבה, דחמיר משקלים, שמקריבין רק את המזבח. מעות שנמצאו בין שופר של עצים לשופר של לבונה, אם נמצא קרוב לעצים יפלו לעצים, קרוב ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למתנח יפלו ללבונה, דלכונה עצמה בתי קרן, ועצים הם רק מכשירי קרן, מעות שנמצאו בין שופר של קנין לנדבה יפלו לנדבה, דלעיל בפרק ו משנה ה', דקדברו שני קפות של קנים הנה, ואחד לעולה, ואחד לעולה, נמצאו קרוב לקנין יפלו לקנין, קרוב לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, מחצה למחצה יפלו לגוזלי עולה, שכלן עולות, ובית דין שממניע על הקנים לקחים משל צבור קפי אותו המעות שנמצאו, ומקריבין אותו קנים על הספק לשם מי שצאבד, שפמי ממועות קנים יהיו, כדי שיהיה לה פפרה, והסתאת לא נאכלא כלל חטאת העוף

מסכת שקלים פרק ו

בגלותו ונכנס לבית המקדש להשתחוות ולטל גולה דרך אותו שער, וכנגד ד' שערים משתחוה. ד' שבצפון, והשער המורה (הם א) שער ניקטור (ב) ושני פשפשוין שערים קטנים היו לו בתוך השער הגדול אחד בימינו ואחד בשמאלו וזה גם בכלל י"ג שערים, (ותפשע שבשער המוקד, לא

פרק ו א שלשה עשר שופרות, שלשה עשר שלחנות,

שלש עשרה השתחויות, היו במקדש. של בית רבן גמליאל ושל בית רבי חנניא סגן הכהנים היו משתחוין ארבע עשרה. והיכן היתה יתרה, כנגד דיר העצים, שבו מסרת ביום מאבותיהם ששם הארון נגזר: **ב** מעשה בכתו אחד שלשה מתעסק, וראה הרצפה שהיא משנה מחברותיה, והיכן היתה יצאנה לחביו. לא הספיק לגמר את הדבר עד שיצאתה נשמתו, וידעו כיחוד ששם הארון נגזר: **ג** והיכן היו משתחוים, ארבע בצפון, וארבע בדרום, שלש במזרח, ושתיים במערב, כנגד שלשה עשר שערים. שערים דרומיים סמוכין למערב, שער העליון, שער הדלק, שער הבחורות, שער המים. ולמה נקרא שמו שער המים, שבו מכניסין צלוותי של מים של נסוך בקח. רבי אליעזר בן יעקב אומר, בו המים מפכים ועתידין להיות יוצאין מתחת מפתח הבית. יקניה למערב, שער קרן, שער קרן, שער נשים, שער השיר. ולמה נקרא שמו שער יקניה, שבו יצא יקניה בגלותו. במזרח, שער ניקטור, ושני פשפשוין היו לו, אחד בימינו ואחד בשמאלו. ושנים במערב, שלא היה להם שם: **ד** שלשה עשר שלחנות היו במקדש, שמונה של שיש בבית המטבחים, שעליהן את הדקרים. ושנים במערב הכבש, אחד של שיש ואחד של כסף על של שיש היו נותנים את האברים, על של כסף כלי שרת. ושנים באולם מבפנים על פתח הבית, אחד של שיש ואחד של זהב, על של שיש נותנין לחם הפנים בכניסות, ועל של זהב ביציאות, שפועלין בקדש ולא מורדיין. ואחד של זהב מבפנים, שעלין לחם הפנים תמיד: **ה** שלשה עשר שופרות היו במקדש, וכתוב עליהם, תתלין חדתין ותתלין עתיקין, קנין וגוזלי עולה, עצים, חלבוני, זהב לכפרת, ששה לנדבה.

זמים, קשהיה יום טוב לפני השבת, וזהו של שיש כדי שיתעצף לחתם, ועל של זהב מניחין את לחם הפנים ביציאותיה היו מנחן שום עד שיתקל לכהנים מפני שמעלין בקדש וכיון שהיה עד עתה על שלחן הזהב הביהל לא מורדיין אותו לשום אותו על של כסף, ואחד של זהב מבפנים בצד צפון הביהל עתה היה לחם הפנים תמיד לפני ה'. **ו** שלשה עשר שופרות ארגזים שפיהן צד מלמעלה היו במקדש, וכתוב עליהם, א תתלין חדתין, שהיו נותנים בו שקלים של השנה החדשה. **ב** ותתלין עתיקין, ישים של שנה העברה, שמי שלא הביא שקלים עד אחר תרומת הלשכה, היה נותן בה, והגזבר שומם בין שירי הלשכה. **ג** קנין תורים דגולים. **ד** וגוזלי עולה בני יונים קטנים, שמי שנדן או נדב להביא תורים או בני יונים שם בהם המעות, וזהם עולות, שאין נדבה ונדד בעוף אלא עולה, אבל המביאין קניי חובה היו צריכים לתן המעות או העופות בדי הבתו לרבי יהודה, דקמפרש להלן. **ה** עצים המתנדב לתן עצים למערכה נתון בהם המעות. **ו** ולבונה המתנדב לבונה נתון בהם המעות. **ז** זהב לכפרת דהניי מי שמתנדב זהב או מעות לקמת בו זהב לכלי שרת, שקרא פפרי זהב, משום שהבית מקצת בהן אצבעותיו בין הזאה להזאה, ועד ששה שופרות לנדבה הרי שלש עשרה, ולמה היה הששה ח' מותר חטאת, מי שהפריש מעות לחטאת ונשאר לו עדה. **ט** וכן מותר אשם. **י** מותר קני יבים ובות ויולדות. **יא** מותר קרן

עדה. **יב** מותר אשם. **יג** נדבה סתם, מי שמתנדב דבר למזבח ותוך לוחכו, ומפרש התנא. תתלין חדתין הוא שקלים שבכל שנה ושנה. עתיקין הוא מי שלא שקל אשמה בשנה העברה שוקל לשנה הבאה. קנין. הם תורים ונוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה שסובר חטאת צריכין לה

מסכת שקלים פרק ז מסשניות מבוארות

הבא על הספק, שלא היה נחשט אלא מלקל, ואם אינו חטאת העוף והיו הוא נכבדה. היה לו בבית שמי צבורי מעות אחד של חליו, ואחד של מעשר שני, מעות שנמצאו בין חליו למעשר שני, אם נמצאו קרוב לחליו יפלו לחליו, קרוב למעשר שני יפלו למעשר שני, מחצה למחצה יפלו למעשר שני. זה

תתלין חדתין, שבכל שנה ושנה. עתיקין, מי שלא שקל אשמה, שוקל לשנה הבאה. קניו, הם תורים. וגוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה. ונחכמים אומרים, קניו, אחד חטאת ואחד עולה. וגוזלי עולה, זהו של עולות: **ו** האומר, הרי עלי עצים, לא יפחות משני קרין. לבונה, לא יפחות מקמץ. זהב, לא יפחות מדינר זהב. ששה לנדבה, נדבה מה היו עושין בה, לוקחין בה עולות, הבשר לשם, והעורות לכהנים. זה מדרש דרש יהודה: כהן גדול, (ויסא ה) אשם הוא אשם אשם לוי. (זה הכלל), כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה, ילקח בו עולות, הבשר לשם, והעורות לכהנים. נמצאו שני כתובים קמים, אשם לה', ואשם לכהנים, ואומר, (מלכים ב' יב) כסף אשם וקח חטאת ודחית לא יזבא בית ה' לכהנים יהיו:

פרק ז א מעות שנמצאו בין השקלים לנדבה, קרוב לשקלים יפלו לשקלים, לנדבה יפלו לנדבה, מחצה למחצה יפלו לנדבה, בין עצים ללבונה, קרוב לעצים יפלו לעצים, ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למחצה יפלו ללבונה.

בין קנין וגוזלי עולה, קרוב לקנין יפלו לקנין. לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, קרוב לחליו יפלו לחליו, למעשר שני יפלו למעשר שני, מחצה למחצה יפלו למעשר שני, זהב לכפרת דהניי מי שמתנדב זהב או מעות לקמת בו זהב לכלי שרת, שקרא פפרי זהב, משום שהבית מקצת בהן אצבעותיו בין הזאה להזאה, ועד ששה שופרות לנדבה הרי שלש עשרה, ולמה היה הששה ח' מותר חטאת, מי שהפריש מעות לחטאת ונשאר לו עדה. **ט** וכן מותר אשם. **י** מותר קני יבים ובות ויולדות. **יא** מותר קרן עדה. **יב** מותר אשם. **יג** נדבה סתם, מי שמתנדב דבר למזבח ותוך לוחכו, ומפרש התנא. תתלין חדתין הוא שקלים שבכל שנה ושנה. עתיקין הוא מי שלא שקל אשמה בשנה העברה שוקל לשנה הבאה. קנין. הם תורים ונוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה שסובר חטאת צריכין לה

פרק ז א מעות שנמצאו בין שופר של השקלים לנדבה, אם נמצאו קרוב לשקלים יפלו לשקלים, ודולכנים אחר הקרוב, ואם נמצא קרוב לנדבה יפלו לנדבה, דבתי קרוב אולין, ולקנא דאמר דאזילין בתי רב מומקין

בהיה בשניהם אותו סכום מעות, דלכלי עקמא אולין בתי קרוב, אם נמצא מחצה למחצה, דהניי באמצע יפלו לנדבה, דחמיר משקלים, שמקריבין רק את המזבח. מעות שנמצאו בין שופר של עצים לשופר של לבונה, אם נמצא קרוב לעצים יפלו לעצים, קרוב ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למתנח יפלו ללבונה, דלכונה עצמה בתי קרן, ועצים הם רק מכשירי קרן, מעות שנמצאו בין שופר של קנין לנדבה יפלו לנדבה, דלעיל בפרק ו משנה ה', דקדברו שני קפות של קנים הנה, ואחד לעולה, ואחד לעולה, נמצאו קרוב לקנין יפלו לקנין, קרוב לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, מחצה למחצה יפלו לגוזלי עולה, שכלן עולות, ובית דין שממניע על הקנים לקחים משל צבור קפי אותו המעות שנמצאו, ומקריבין אותו קנים על הספק לשם מי שצאבד, שפמי ממועות קנים יהיו, כדי שיהיה לה פפרה, והסתאת לא נאכלא כלל חטאת העוף

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

י"ג כסלו

בגלותו ונכנס לבית המקדש להשתחוות ולטל גולה דרך אותו שער, וכנגד ד' שערים משתחוה. ד' שבצפון, והשער המורה (הם א) שער ניקטור (ב) ושני פשפשוין שערים קטנים היו לו בתוך השער הגדול אחד בימינו ואחד בשמאלו וזה גם בכלל י"ג שערים, (ותפשע שבשער המוקד, לא חביש, שהיה קטן ביותר). וכנגד ד' שערים שלא היה להם שם ופרש התרי"ט שלא היו עשויין אלא לעת הצורך מפני האוירים, ולא היו נכנסים שם, ומביא מאברבנאל דלא היו עשויין שלא היו אלא ד' שערים, וכתתן מדות פרק א' משנה ד', וההשתחויות היו כנגד י"ג פרוצות שפרצו מלין זו השנייה בצאותא, וכנגד כל ח' חתונות השתחויה. **ד** שלשה עשר שלחנות היו במקדש, שמונה של שיש היו בבית המטבחים, שעלין מדיחין את הקרבים של הקרנות ושנים היו במערב הכבש של מזבח החיצון אחד מזה היה של שיש ואחד מזה של כסף, על של שיש היו נותנים את האברים של עולת התמיד אחר הנחות, עד שיתקל לחתם, וזהו של שיש, יקראו אף עניות במקום עשירות, לפי שהשיש מצנן את הבשר ושומרו שאין יסירה, ואף על פי שישנו בצאותא (פ"ה ט"ו) שלא הסריח בשר הקדש מעולם, מפל מקום אין סומכין על זכס, על שלחן של כסף היו חתונין צ"ל בלי שרת שהיו נצרכים במקדש בכל יום, (תמיד פרק ג' משנה ד'), ושנים היו באולם מבפנים על פתח הבית של היכל, אחד של שיש ואחד של זהב, על של שיש נותנין לחם הפנים בכניסות של כהן הביהל, שהיה להם שם משעה שנאפה עד שיקדורו על השלחן הביהל, לפי ששהיה לפעמים וזהו של שיש כדי שיתעצף לחתם, ועל של זהב מניחין את לחם הפנים ביציאותיה היו מנחן שום עד שיתקל לכהנים מפני שמעלין בקדש וכיון שהיה עד עתה על שלחן הזהב הביהל לא מורדיין אותו לשום אותו על של כסף, ואחד של זהב מבפנים בצד צפון הביהל עתה היה לחם הפנים תמיד לפני ה'. **ו** שלשה עשר שופרות ארגזים שפיהן צד מלמעלה היו במקדש, וכתוב עליהם, א תתלין חדתין, שהיו נותנים בו שקלים של השנה החדשה. **ב** ותתלין עתיקין, ישים של שנה העברה, שמי שלא הביא שקלים עד אחר תרומת הלשכה, היה נותן בה, והגזבר שומם בין שירי הלשכה. **ג** קנין תורים דגולים. **ד** וגוזלי עולה בני יונים קטנים, שמי שנדן או נדב להביא תורים או בני יונים שם בהם המעות, וזהם עולות, שאין נדבה ונדד בעוף אלא עולה, אבל המביאין קניי חובה היו צריכים לתן המעות או העופות בדי הבתו לרבי יהודה, דקמפרש להלן. **ה** עצים המתנדב לתן עצים למערכה נתון בהם המעות. **ו** ולבונה המתנדב לבונה נתון בהם המעות. **ז** זהב לכפרת דהניי מי שמתנדב זהב או מעות לקמת בו זהב לכלי שרת, שקרא פפרי זהב, משום שהבית מקצת בהן אצבעותיו בין הזאה להזאה, ועד ששה שופרות לנדבה הרי שלש עשרה, ולמה היה הששה ח' מותר חטאת, מי שהפריש מעות לחטאת ונשאר לו עדה. **ט** וכן מותר אשם. **י** מותר קני יבים ובות ויולדות. **יא** מותר קרן

עדה. **יב** מותר אשם. **יג** נדבה סתם, מי שמתנדב דבר למזבח ותוך לוחכו, ומפרש התנא. תתלין חדתין הוא שקלים שבכל שנה ושנה. עתיקין הוא מי שלא שקל אשמה בשנה העברה שוקל לשנה הבאה. קנין. הם תורים ונוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה שסובר חטאת צריכין לה

פרק ז א מעות שנמצאו בין שופר של השקלים לנדבה, אם נמצאו קרוב לשקלים יפלו לשקלים, לנדבה יפלו לנדבה, מחצה למחצה יפלו לנדבה, בין עצים ללבונה, קרוב לעצים יפלו לעצים, ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למחצה יפלו ללבונה.

משניות מבוארות מסכת שקלים פרק ז

ב מעות שנמצאו בין שופר של השקלים לנדבה, אם נמצאו קרוב לשקלים יפלו לשקלים, ודולכנים אחר הקרוב, ואם נמצא קרוב לנדבה יפלו לנדבה, דבתי קרוב אולין, ולקנא דאמר דאזילין בתי רב מומקין בהיה בשניהם אותו סכום מעות, דלכלי עקמא אולין בתי קרוב, אם נמצא מחצה למחצה, דהניי באמצע יפלו לנדבה, דחמיר משקלים, שמקריבין רק את המזבח. מעות שנמצאו בין שופר של עצים לשופר של לבונה, אם נמצא קרוב לעצים יפלו לעצים, קרוב ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למתנח יפלו ללבונה, דלכונה עצמה בתי קרן, ועצים הם רק מכשירי קרן, מעות שנמצאו בין שופר של קנין לנדבה יפלו לנדבה, דלעיל בפרק ו משנה ה', דקדברו שני קפות של קנים הנה, ואחד לעולה, ואחד לעולה, נמצאו קרוב לקנין יפלו לקנין, קרוב לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, מחצה למחצה יפלו לגוזלי עולה, שכלן עולות, ובית דין שממניע על הקנים לקחים משל צבור קפי אותו המעות שנמצאו, ומקריבין אותו קנים על הספק לשם מי שצאבד, שפמי ממועות קנים יהיו, כדי שיהיה לה פפרה, והסתאת לא נאכלא כלל חטאת העוף

הבא על הספק, שלא היה נחשט אלא מלקל, ואם אינו חטאת העוף והיו הוא נכבדה. היה לו בבית שמי צבורי מעות אחד של חליו, ואחד של מעשר שני, מעות שנמצאו בין חליו למעשר שני, אם נמצאו קרוב לחליו יפלו לחליו, קרוב למעשר שני יפלו למעשר שני, מחצה למחצה יפלו למעשר שני. זה תתלין חדתין, שבכל שנה ושנה. עתיקין, מי שלא שקל אשמה, שוקל לשנה הבאה. קניו, הם תורים. וגוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה. ונחכמים אומרים, קניו, אחד חטאת ואחד עולה. וגוזלי עולה, זהו של עולות: **ו** האומר, הרי עלי עצים, לא יפחות משני קרין. לבונה, לא יפחות מקמץ. זהב, לא יפחות מדינר זהב. ששה לנדבה, נדבה מה היו עושין בה, לוקחין בה עולות, הבשר לשם, והעורות לכהנים. זה מדרש דרש יהודה: כהן גדול, (ויסא ה) אשם הוא אשם אשם לוי. (זה הכלל), כל שהוא בא משום חטא ומשום אשמה, ילקח בו עולות, הבשר לשם, והעורות לכהנים. נמצאו שני כתובים קמים, אשם לה', ואשם לכהנים, ואומר, (מלכים ב' יב) כסף אשם וקח חטאת ודחית לא יזבא בית ה' לכהנים יהיו:

פרק ז א מעות שנמצאו בין השקלים לנדבה, קרוב לשקלים יפלו לשקלים, לנדבה יפלו לנדבה, מחצה למחצה יפלו לנדבה, בין עצים ללבונה, קרוב לעצים יפלו לעצים, ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למחצה יפלו ללבונה. בין קנין וגוזלי עולה, קרוב לקנין יפלו לקנין. לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, קרוב לחליו יפלו לחליו, למעשר שני יפלו למעשר שני, מחצה למחצה יפלו למעשר שני, זהב לכפרת דהניי מי שמתנדב זהב או מעות לקמת בו זהב לכלי שרת, שקרא פפרי זהב, משום שהבית מקצת בהן אצבעותיו בין הזאה להזאה, ועד ששה שופרות לנדבה הרי שלש עשרה, ולמה היה הששה ח' מותר חטאת, מי שהפריש מעות לחטאת ונשאר לו עדה. **ט** וכן מותר אשם. **י** מותר קני יבים ובות ויולדות. **יא** מותר קרן עדה. **יב** מותר אשם. **יג** נדבה סתם, מי שמתנדב דבר למזבח ותוך לוחכו, ומפרש התנא. תתלין חדתין הוא שקלים שבכל שנה ושנה. עתיקין הוא מי שלא שקל אשמה בשנה העברה שוקל לשנה הבאה. קנין. הם תורים ונוזלי עולה, הן בני יונה. וכלן עולות, דברי רבי יהודה שסובר חטאת צריכין לה

פרק ז א מעות שנמצאו בין שופר של השקלים לנדבה, אם נמצאו קרוב לשקלים יפלו לשקלים, ודולכנים אחר הקרוב, ואם נמצא קרוב לנדבה יפלו לנדבה, דבתי קרוב אולין, ולקנא דאמר דאזילין בתי רב מומקין

בהיה בשניהם אותו סכום מעות, דלכלי עקמא אולין בתי קרוב, אם נמצא מחצה למחצה, דהניי באמצע יפלו לנדבה, דחמיר משקלים, שמקריבין רק את המזבח. מעות שנמצאו בין שופר של עצים לשופר של לבונה, אם נמצא קרוב לעצים יפלו לעצים, קרוב ללבונה יפלו ללבונה, מחצה למתנח יפלו ללבונה, דלכונה עצמה בתי קרן, ועצים הם רק מכשירי קרן, מעות שנמצאו בין שופר של קנין לנדבה יפלו לנדבה, דלעיל בפרק ו משנה ה', דקדברו שני קפות של קנים הנה, ואחד לעולה, ואחד לעולה, נמצאו קרוב לקנין יפלו לקנין, קרוב לגוזלי עולה יפלו לגוזלי עולה, מחצה למחצה יפלו לגוזלי עולה, שכלן עולות, ובית דין שממניע על הקנים לקחים משל צבור קפי אותו המעות שנמצאו, ומקריבין אותו קנים על הספק לשם מי שצאבד, שפמי ממועות קנים יהיו, כדי שיהיה לה פפרה, והסתאת לא נאכלא כלל חטאת העוף